

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Tyskland) den 14. august 2009 — Mensch und Natur AG mod Freistaat Bayern

(Sag C-327/09)

(2009/C 282/38)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Mensch und Natur AG

Sagsøgt: Freistaat Bayern

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er artikel 249, stk. 4, EF, til hinder for, at en kommissionsbeslutning, der efter sin ordlyd udelukkende er rettet til en bestemt berørt virksomhed, udlægges således, at den også har bindende virkninger for andre virksomheder, der efter beslutningens mening og formål skal behandles på samme måde?
- 2) Er Kommissionens beslutning 2000/196/EF af 22. februar 2000 om forbud mod markedsføring af »Stevia rebaudiana Bertoni: planter og tørrede blade« som nyt levnedsmiddel eller ny levnedsmiddelingrediens⁽¹⁾, efter hvis artikel 1 der udstedes forbud mod at markedsføre »Stevia rebaudiana Bertoni: planter og tørrede blade« som nyt levnedsmiddel eller ny levnedsmiddelingrediens i Fællesskabet, også bindende for sagsøgeren, der aktuelt markedsfører »Stevia rebaudiana Bertoni: planter og tørrede blade« i Fællesskabet?

(¹) Kommissionens beslutning af 22.2.2000 om forbud mod markedsføring af »Stevia rebaudiana Bertoni: planter og tørrede blade« som nyt levnedsmiddel eller ny levnedsmiddelingrediens i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 258/97 (meddelt under nummer K(2000) 77), EFT L 61, s. 14.

Appel iværksat den 24. august 2009 af Republikken Polen til prøvelse af dom afsagt den 10. juni 2009 af Retten i Første Instans (Første Udvidede Afdeling) i sag T-257/04, Polen mod Kommissionen

(Sag C-335/09 P)

(2009/C 282/39)

Processprog: polsk

Parter

Appellant: Republikken Polen (ved M. Dowgielewicz)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dommen afsagt af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans den 10. juni 2009 i sag T-257/04, Polen mod Kommissionen, ophæves i sin helhed.
- Artikel 3 og artikel 4, stk. 3 og 5, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1972/2003 af 10. november 2003 om overgangsforanstaltninger for samhandelen med landbrugsprodukter som følge af Tjekkiet, Estlands, Cyperns, Letlands, Litauens, Ungarns, Maltas, Polens, Sloveniens og Slovakiet tiltrædelse⁽¹⁾, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 230/2004 af 10. februar 2004⁽²⁾, samt ved Kommissionens forordning (EF) nr. 735/2004 af 20. april 2004⁽³⁾, annulleres.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagsomkostningerne i forbindelse med sagen for Retten i Første Instans og appelsagen for Domstolen.
- Appelsagen henvises til Store Afdeling.

Anbringender og væsentligste argumenter

Det gøres for det første gældende, for så vidt som det i den appellerede dom fastslås, at søgsmålet med hensyn til forordning nr. 1972/2003 blev anlagt for sent og derfor skal afvises (den appellerede doms præmis 32-63), at

- forordning nr. 1 om den ordning, der skal gælde for Det Europæiske Økonomiske Fællesskab på det sproglige område⁽⁴⁾, og tiltrædelsestraktaten er fortolket urigtigt, for så vidt som Retten har lagt til grund, at fristen for anlæggelse af et annullationssøgsmaal til prøvelse af forordning nr. 1972/2003 begyndte at løbe fra datoen for offentliggørelsen af forordningen på de officielle sprog i EF-15, og dermed før offentliggørelsen på de officielle sprog i det udvidede EF havde fundet sted

- artikel 230, stk. 4, EF er fortolket urigtigt, for så vidt som Retten har lagt til grund, at Republikken Polen på grundlag af denne bestemmelse i sin egenskab af juridisk person effektivt kunne have anlagt et annullationssøgsmaal til prøvelse af forordning nr. 1972/2003 før sin tiltrædelse til Den Europæiske Union

- der foreligger en tilsidesættelse af retsstatsprincippet og princippet om en effektiv domstolsbeskyttelse, idet Republikken Polen af Retten i Første Instans er blevet frataget retten til at søge retslig prøvelse af lovligheden af forordning nr. 1972/2003, uagtet at denne forordning blev rettet til Polen som til en medlemsstat

- der foreligger en tilsidesættelse af solidaritetsprincippet og princippet om god tro, idet Republikken Polen af Retten i Første Instans er blevet frataget retten til at søge retslig prøvelse af lovligheden af en foranstaltning, hvormed betingelserne for Republikken Polens tiltrædelse af Den Europæiske Union retsstridigt er ændret, og hvormed ligevægten mellem de rettigheder og pligter, som er en konsekvens af medlemskab af Fællesskabet, er forstyrret
- Retten i Første Instans har begået en rettergangsfejl, eftersom den ikke har taget stilling til Republikken Polens anbringender med hensyn til en tilsidesættelse af solidaritetsprincippet og princippet om god tro og ikke har begrundet den appellerede dom tilstrækkeligt.

Det gøres for det andet gældende, for så vidt som påstanden om annullation af den del af forordning nr. 735/2004, ifølge hvilken syv produkter fra Republikken Polen undergives den foranstaltning, der er fastsat i artikel 4, stk. 3, i forordning nr. 1972/2003 (den appellerede doms præmis 80-136), forkastes i den appellerede dom, at

- der foreligger en tilsidesættelse af tiltrædelsesaktens artikel 41 og proportionalitetsprincippet, idet det af Retten er lagt til grund, at beløbet for den i artikel 4, stk. 3, i forordning nr. 1972/2003 fastsatte afgift er egnet til og nødvendig for at nå målene med den omtvistede overgangsforanstaltning, uagtet at en afgift, der svarer til forskellen mellem importafgifterne, havde været tilstrækkelig til at forebygge spekulation og udligne indtjeningen fra spekulation, at den ovennævnte afgift henset til tidspunktet for dens indførelse (11 dage før tiltrædelsen) ikke kunne bidrage til, at målet om forebyggelse blev nået, og at der mangler en sammenhæng mellem beløbet for den indførte afgift og de formodede mål, der skal nås med afgiften
- der foreligger en tilsidesættelse af princippet om forbud mod forskelsbehandling, idet det af Retten er lagt til grund, at beløbet for den i artikel 4, stk. 3, i forordning nr. 1972/2003 fastsatte afgift er fastlagt på grundlag af objektive differentieringskriterier.

Det gøres for det tredje gældende, for så vidt som påstanden om annullation af den del af forordning nr. 735/2004, ifølge hvilken syv produkter fra Republikken Polen optages på listen over produkter i artikel 4, stk. 5, ottende led, i forordning nr. 1972/2003 (den appellerede doms præmis 137-160), forkastes i den appellerede dom, at

- der foreligger en tilsidesættelse af tiltrædelsesaktens artikel 41 og proportionalitetsprincippet, idet det af Retten er lagt til grund, at opkrævning af de i artikel 4 i forordning nr. 1972/2003 fastsatte afgifter for produkter, for hvilke de i Republikken Polen gældende importafgifter før tiltrædelsen var højere eller lige så høje som de importafgifter, der gjaldt

i Fællesskabet, er nødvendig for at nå målene med de i denne forordning fastsatte overgangsforanstaltninger.

Det gøres for det fjerde gældende, for så vidt som påstanden om annullation af den del af forordning nr. 735/2004, ifølge hvilken syv kategorier af produkter fra Republikken Polen undergives den foranstaltning, der er fastsat i artikel 3 i forordning nr. 1972/2003 (den appellerede doms præmis (161-249)), forkastes i den appellerede dom, at

- der foreligger en tilsidesættelse af fællesskabsretten — nemlig derved at artikel 3 i forordning nr. 1972/2003 og tiltrædelsesaktens artikel 41 er fortolket urigtigt, og at princippet om retsreglernes rangfølge er tilsidesat — idet det af Retten er lagt til grund, at artikel 3 i forordning nr. 1972/2003 er nødvendig for at sikre den effektive virkning af forordningens artikel 4, og at artikel 3 kunne vedtages med hjemmel i tiltrædelsesaktens artikel 41 som en undtagelse til bestemmelserne i tiltrædelsesakten
- der foreligger en tilsidesættelse af artikel 253 EF, idet det af Retten er lagt til grund, at den anfægtede overgangsforanstaltning er tilstrækkeligt begrundet
- der foreligger en tilsidesættelse af princippet om de frie varebevægelser, idet det af Retten er lagt til grund, at der ikke skal foretages en prøvelse af, om de overgangsforanstaltninger, der vedtages med hjemmel i tiltrædelsesaktens artikel 41, er forenelige med artikel 25 EF
- der foreligger en tilsidesættelse af princippet om forbud mod forskelsbehandling, idet det af Retten anses for objektivt begrundet, at erhvervsdrivende fra Republikken Polen og erhvervsdrivende fra stater i EF-15 er behandlet forskelligt, for så vidt som der for produkter, der på datoen for tiltrædelsen var undergivet en suspensionsordning og var bragt i fri omsætning i Republikken Polen før tiltrædelsen, blev opkrævet erga omnes importafgiften, mens de samme produkter var fritaget for denne afgift, hvis de var bragt i fri omsætning i EF-15 før tiltrædelsen, og der ikke var ansøgt om eksportrestitution for disse produkter

- der foreligger en tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, idet det af Retten er lagt til grund, at Fællesskabet ikke har skabt en situation, som kunne give grundlag for en berettiget forventning for polske erhvervsdrivende.

(¹) EUT L 293 af 11.11.2003, s. 3.

(²) EUT L 39 af 11.2.2004, s. 13.

(³) EUT L 114 af 21.4.2004, s. 13.

(⁴) EFT 1952-1958, s. 59.